

DONALD TYSON

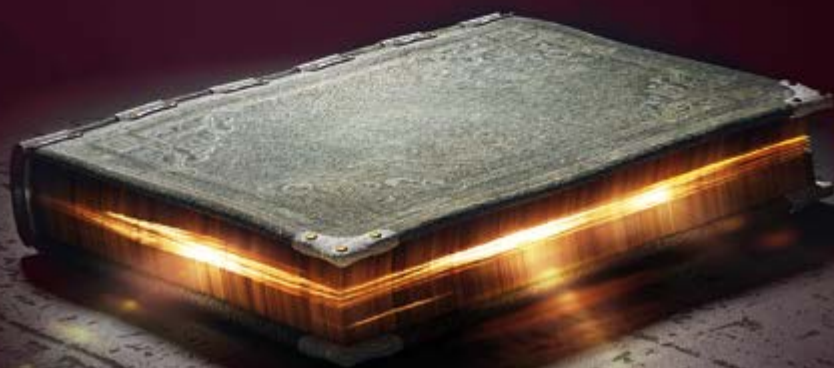
Księga

skutecznych

rytuałów i zaklęć

na ochronę, zdrowie
i bogactwo

MOC GŁOSU I ODDECHU W MAGII

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Księga

skutecznych
rytuałów i zaklęć
na ochronę, zdrowie
i bogactwo

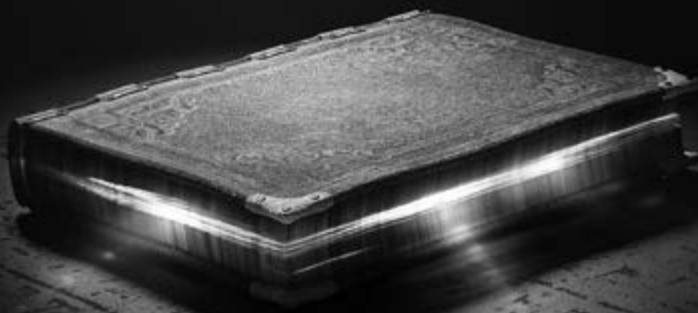
DONALD TYSON

Księga

skutecznych
rytuałów i zaklęć
na ochronę, zdrowie
i bogactwo

MOC GŁOSU I ODDECHU W MAGII

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

REDAKCJA: Paweł Uklejski
SKŁAD: Krzysztof Nierodziński
PROJEKT OKŁADKI: Krzysztof Nierodziński
TŁUMACZENIE: Kamila Roszkowska

Wydanie I
Białystok 2024
ISBN 978-83-8301-740-2

Tytuł oryginału: *Incantations and Enchantments: The Power of the Voice and the Breath in Magic*

„Translated from”
Incantations and Enchantments:
The Power of the Voice and the Breath in Magic
Copyright © 2024 Donal Tyson
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok 2024
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy żadna część tej książki nie może być powielana w jakimkolwiek procesie mechanicznym, fotograficznym lub elektronicznym ani w formie nagrania fonograficznego. Nie może też być przechowywana w systemie wyszukiwania, przesyłana lub w inny sposób kopiowana do użytku publicznego lub prywatnego – w inny sposób niż „dozwolony użytek” obejmujący krótkie cytaty zawarte w artykułach i recenzjach.

Książka ta zawiera informacje dotyczące zdrowia. Wydawca dołożył wszelkich starań, aby były one pełne, rzetelne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w momencie publikacji. Tym niemniej nie powinny one zastępować porady lekarza lub dietetyka, ani też być traktowane jako konsultacja medyczna lub inna. Jeśli podejrzewasz u siebie problemy zdrowotne lub wiesz o nich, powinieneś koniecznie skonsultować się z lekarzem, zanim samodzielnie rozpoczniesz jakikolwiek program poprawy zdrowia. Wydawca ani Autor nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek negatywne skutki dla zdrowia, mogące wystąpić w wyniku stosowania zaprezentowanych w książce metod.

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
www.facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat

85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
strona wydawnictwa: www.studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

<i>Wstęp</i>	7
<i>Jeden:</i> Żywy oddech	15
<i>Dwa:</i> Samogłoski	27
<i>Trzy:</i> Tworzenie zaklęć	59
<i>Cztery:</i> Imiona i słowa mocy	83
<i>Pięć:</i> Wibrowanie słów	113
<i>Sześć:</i> Zaklinanie	131
<i>Siedem:</i> Zaklęcia leczące	149
<i>Osiem:</i> Zaklęcia miłosne	171
<i>Dziewięć:</i> Zaklęcia ochronne	191
<i>Dziesięć:</i> Przekleństwa	215
<i>Jedenaście:</i> Pozostałe zaklęcia	251
<i>Dwanaście:</i> Zaklinanie ziół, mikstur i różdżek	269
<i>Podsumowanie</i>	303
<i>Bibliografia</i>	305
<i>O Autorze</i>	315

Wstęp

Zaczarowałem cię za pomocą twoich słów,
które stworzyłeś za pomocą magii
znajdującej się w twoich ustach.

– *inskrypcja na drewnianej figurce
egipskiego boga Horusa*¹

Najstarszym i najpotężniejszym narzędziem magii jest ludzki głos. W prehistorii szamani tańczyli wokół ognia intonując lub śpiewając duchom świata przyrody. Wiemy z pewnością, że ci oddawali się tańcu, ponieważ na ścianach jaskiń zachowały się malunki o tym świadczące, przy czym niektóre z nich mają ponad pięćdziesiąt tysięcy lat. Natomiast nie mamy żadnych dowodów poświadczających o ich śpiewie. Szamanizm pozostaje jednak niezmienny, a szamani ostatnich stuleci używają śpiewu i intonowania pieśni w rytm uderzeń bębna lub potrząsania grzechotką.

1 O. Davies, *The Oxford Illustrated History of Witchcraft and Magic*, Oxford, 2017.

Jest niemal pewne, że szamani z epoki lodowcowej używali tego samego rodzaju pieśni i śpiewów².

W starożytności ludzie śpiewali, by uczcić bogów. Śpiew nie był tylko rozrywką czy zabawą; stanowił święty akt. Podobnie było z poezją, która recytowana była przede wszystkim dla bogów, a nie dla innych śmiertelników. Druidzi, choć byli piśmienni, uważali swoje pieśni za zbyt święte, by je spisywać. Najwcześniejsze greckie dramaty, które obejmowały śpiew i intonację, były odgrywane na scenie jako ofiara bogom, a nie źródło rozrywki dla śmiertelników. Później zwyczaj ten został zapomniany, a teatr stał się formą rozrywki. Wciąż jednak możemy obserwować święty charakter pieśni w chorałach gregoriańskich i śpiewaniu hymnów w kościołach chrześcijańskich. Śpiew jest używany w żydowskich synagogach i muzułmańskich meczetach. Powtarzanie słów „Zdrowaś Mario” na różańcu jest rodzajem świętego śpiewu.

Spśród wszystkich ludzkich aktywności, praktykowanie magii jest prawdopodobnie najbardziej konserwatywne. Poprzez takie sformułowanie chcę powiedzieć, że praktyka magii nie zmieniła się w znaczący sposób od wielu tysięcy lat. To, co znamy z magii obecnej u zarania ludzkiej historii, jest nadal praktykowane przez żyjących magów. Choć zewnętrzne formy zmieniają się, aby dopasować się do ówczesnych czasów i zwyczajów, podstawowe praktyki nie ulegają przemianom. Wzory rytuałów używane przez naszych odległych przodków są używane po dziś dzień. W swej istocie nie ma żadnej różnicy między magią starożytnych Egipcjan a magią współczesnych Amerykanów.

To, co jest prawdą o magii jako całości, jest również prawdą o tym aspekcie magii, który wykorzystuje ludzki głos. Pieśni, zaklęcia i modlitwy wypowiedane i śpiewane przez współczesnych

² Słowo „szamanizm” pochodzi od mandżursko-tunguskiego słowa šaman, pochodzącego od czasownika ša, który oznacza „wiedzieć”. Szaman to zatem „ten, który wie”.

magów nie różnią się zbyt od tych używanych przez prehistorycznych. Mają tę samą strukturę, ten sam cel, te same ogólne formy ekspresji.

W tej książce przyjrzymy się użyciu głosu zarówno w starożytnej, jak i współczesnej magii. Użycie głosu obejmuje oddech, który jest wprowadzany w wibracje w celu wytworzenia samogłosek i spółgłosek tworzących słowa, które następnie będą używane do wyrażania intencji w prozie, poezji i pieśni. Wszystkie te elementy głosu odgrywają swoją rolę w magii. W niniejszej książce nie podejmuję tematu innych form magii, które nie wykorzystują głosu. Skupiam się tutaj na tym, co można ogólnie nazwać „inkantacją”, chociaż istnieje wiele innych nazw dla poszczególnych jej aspektów, takich jak zaklęcia, uroki, pieśni, klątwy, zaklęcia, inwokacje, ewokacje i tak dalej.

Dwa terminy, które będą często używane na kolejnych stronach to „inkantacja” i „zaklęcie”. Oba terminy wywodzą się z tego samego łacińskiego rdzenia: *incantare* (oczarowywać). Niezbędnym jest zrozumieć ich wzajemną relację. Inkantacja jest aktem działania magii za pomocą głosu. Zaklęcie jest produktem tej magii, tym, co zostało zaplanowane do osiągnięcia. Ludzie, miejsca lub rzeczy są zaklęte za pomocą inkantacji. Zaklinaczka to kobieta, która praktykuje magię za pomocą zaklęć. Zaklęty miecz jest ostrzem, nad którym intonowano lub śpiewano zaklęcie.

Christianus Pazig, w swojej pracy *A Treatise of Magic Incantations*, bardzo dobrze podsumowuje to, co będzie głównym przedmiotem naszych badań:

„Inkantację (...) opisujemy jako akt magii, w którym albo za pomocą samych słów, albo poprzez wprowadzenie dodatkowo pewnych rzeczy i ceremonii stara się wywołać jakiś cudowny efekt.

Z tego krótkiego fragmentu od razu dowiadujemy się, że w każdej inkantacji wymagane jest wypowiedzenie kilku lub wielu słów (*verba prophorica*), a co za tym idzie odrzucamy wszelkie amulety z wypisanymi na nich słowami, znaki, ceremonie i inne zabobony, które, jak to często ma miejsce, są praktykowane w totalnej ciszy”³.

Definicja Paziga jest nieco węższa niż moja. Nie zamierzam całkowicie ignorować w tej książce zapisanych uroków, biorąc pod uwagę, że słowa pisane, nawet jeśli nie są wypowiedziane na głos, są wypowiedzane w umyśle, gdy są czytane. Pisanie jest przecież rodzajem cichej mowy zamrożonej w czasie. Większość pisanych uroków była wypowiedzana na głos w czasie ich tworzenia, aby nadać im moc przy wypowiedzaniu. Nawet jeśli tak nie było, kiedy czytamy je długo po ich napisaniu, dźwięki słów odbijają się echem w naszych głowach, bo jak inaczej moglibyśmy zrozumieć, co one oznaczają? Jednak naszą uwagę skupimy przede wszystkim na zaklęciach stworzonych celowo do wypowiedzania ich na głos.

Tematy, które przeanalizujemy, obejmują komponowanie mówionych uroków, śpiewów i zaklęć; zaklinanie przedmiotów; używanie słów i imion mocy, w szczególności używanie niewypowiadalnego imienia Boga znanego jako Tetragram; moc i kontrolę żywego oddechu oraz prawidłowy sposób nadawania vibracji dźwiękom samogłosek, a także ciche, mentalne brzmienie słów. Ogólne zasady, które wyprowadzimy, zostaną zastosowane w kompozycji i użyciu zaklęć do uzdrawiania, przyciągania kochanka, wiązania i rozluźniania, wzywania duchów, ochrony

3 C. Pazig, *A Treatise of Magic Incantations*, Edynburg, 1886, s.12.

i złożeń, z przykładami każdej klasy magii głosu zaczerpniętymi z tekstów historycznych.

Konkretnymi zewnętrznymi składnikami inkantacji są oddech z jego wrodzoną mocą twórczą, która jest wyzwalana przez rozszerzone dźwięki samogłosek i prawidłową wibrację słów. Ważnymi kwestiami są wybór konkretnych słów do wibracji oraz sposób nadania tym słowom formy poetyckiej poprzez użycie takich rzeczy jak rym, aliteracja, rytm i metrum. Zaklęcia mogą być recytowane, intonowane lub śpiewane i mogą obejmować użycie świętych imion lub barbarzyńskich słów mocy.

Modlitwa jest szczególnym rodzajem zaklęcia, które przeanalizujemy w odpowiednim czasie. Jest ona skierowana do wyższej istoty duchowej celem adoracji, przebłagania, awersji lub osiągnięcia. Oznacza to, że modlitwa może być używana do wychwalania bóstwa, zdobycia jego przychylności za pomocą darów lub ofiar, odwrócenia jego gniewu i kary lub osiągnięcia celu materialnego albo niematerialnego.

Wszystkie te elementy inkantacji są bezskuteczne, jeśli nie zostanie osiągnięty właściwy wewnętrzny stan umysłu podczas jej wypowiedzania:

„Skuteczność wszystkich słów używanych jako uroki i zaklęcia leży w tym, co Aryjczycy nazywają Vâch, pewną ukrytą mocą rezydującą w Âkâsha. Fizycznie możemy ją opisać jako moc wzbudzania pewnych zamierzonych wibracji, nie w grubszych cząsteczkach atmosferycznych, których falowanie rodzi światło, dźwięk, ciepło i elektryczność, ale w ukrytej duchowej zasadzie lub Sile – której natura pozostaje nieodkryta poprzez współczesną naukę. Żadne słowa nie mają najmniejszej

skuteczności, jeśli nie są wypowiedane przez kogoś, kto jest całkowicie wolny od wszelkich osłabiających go wątpliwości lub wahań, kto jest na chwilę całkowicie pochłonięty myślą ich wypowiedzenia i kto ma wykształconą siłę woli, która sprawia, że emituje on zwycięski impuls. Wypowiedana modlitwa jest w rzeczywistości zaklęciem, a gdy jest wypowiedana z »serca«, jak również i przez usta, ma moc przyciągania dobrych i odpychania złych wpływów. Ale odmawianie modlitwy wiele razy dziennie, podczas gdy myśli wędrują po posiadłościach ziemskich, grzebią w sakiewkach z pieniędzmi lub błędzą wśród innych doczesnych spraw, jest zwykłym marnowaniem oddechu”⁴.

Już w starożytnych czasach uznawano, że siła życiowa znajduje się w oddechu i we krwi. Oddech jest siłą życiową umysłu, a krew siłą życiową ciała. To już wtedy człowiek zauważył, że gdy oddech ustaje lub gdy krew wypływa, rezultatem jest śmierć, nawet jeśli nie doszło do żadnych innych obrażeń. Krew jest zawarta w ciele. Podczas składania ofiary z ludzi lub zwierząt, krew ofiary była zarezerwowana dla boga, któremu składano ofiarę. Oddech nie jest uwięziony w ciele, ale z niego wychodzi i do niego wraca. Intelkt może kształtować siłę życiową oddechu, powodując, że oddech wibruje i wydaje dźwięki oraz słowa. W ten sposób twórcza siła życiowa może zostać skierowana poza ciało na inne rzeczy w otaczającym świecie.

⁴ Bilimoria N. F., *Zoroastrianism in the Light of Theosophy*, Mumbai, 1898, s. 20. Termin „Aryjczycy” został tutaj użyty w swoim pierwotnym znaczeniu, odnoszącym się do starożytnych ludów indoirańskich.

Surowa siła witalna oddechu i skoncentrowana kreatywna energia głosu były rozpoznawane we wszystkich kulturach od starożytnych czasów, ale we współczesnej magii często używamy ich w sposób przypadkowy, nie rozumiejąc, że są one głównym korzeniem magii, dzięki któremu jej transformująca moc jest uwalniana i kształtowana. Pragnąc inteligentnie korzystać z tej mocy, konieczne jest zapoznanie się ze wszystkimi jej aspektami. Przedstawiłem je na następnych stronach w sposób, mam nadzieję, jasny i zrozumiały, a który sprawi, że będziesz lepiej poinformowanym uczniem magii, jeśli dopiero ją poznajesz, lub dużo bardziej efektywnym sługą magii, jeśli już jesteś magiem.

Trzy

Tworzenie zaklęć

W tym rozdziale przyjrzymy się wspólnym cechom, które przyczyniają się do tego, że zaklęcia są bardziej ukierunkowane i potężne. Przeanalizujemy je pod kątem zarówno ich struktury, jak i treści.

Zwięźłość

Jedną z pierwszych rzeczy, które zauważysz w mówionych zaklęciach i śpiewie, jest to, że mają tendencję do bycia dość krótkimi. Nie dotyczy to jednak wszystkich form magii – rozbudowana ceremonialna magia europejskich grimuarów często obejmuje przedłużone zaklęcia na kilku drukowanych stronach skierowane do różnych klas istot duchowych wraz z modlitwami zaczerpniętymi z Biblii. Jednak w większości zachowanych przykładów magii ludowej, która jest magią faktycznie stosowaną przez zwykłych ludzi, zaklęcia są krótkie. To w naturalny sposób sprawia, że są one bardziej ukierunkowane. Przy mniejszej liczbie wyrazów każde słowo staje się odpowiednio ważne. Muszą być one

dobierane z większą starannością, aby przekazać jak najdokładniej ich znaczenie.

Jako przykład zacytuję z *Long Lost Friend* krótkie zaklęcie mające na celu spowodowanie, aby ogień przeszedł nad miejscem bez wyrządzania mu szkody. Zaklęcie zyskuje większą siłę dzięki zastosowaniu rymów, o których mówię nieco dalej w tym rozdziale.

Dziki ogień i smok przeleciał nad wozem,
Dziki ogień przygasł, a smok odleciał⁵¹.

Tak mogli mówić farmerzy w XIX wieku, szczególnie ci mieszkający na preriach, widząc dym palącej się trawy zbliżający się do ich upraw i stodół. Takie pożary, napędzane silnymi wiatrami, latają w powietrzu na falach ognia. Skrzydlaty smok jest duchem ognia, który ma przelecieć nad nim, używając obrazu ognia latającego w powietrzu nad wozem, nie spalając go. Dziś to zaklęcie mogłoby być skutecznie używane przez mieszkańców Kalifornii w sezonie pożaru buszu, kiedy ich domy są zagrożone zniszczeniem.

Powtarzanie

W skutecznych zaklęciach wzory mają tendencję do powtarzania się. To samo sformułowanie może być użyte w kolejnych wersach lub zwrotkach. Te same nazwy występują wielokrotnie. Odniesienia mogą być powtarzane lub mogą być użyte podobne odniesienia. Wszystko to służy wzmocnieniu uroku w umyśle maga, który go używa, a także ułatwia zapamiętanie.

51 J. G. Hohman, *The Long Lost Friend*, Harrisburg, 1850, s. 14.

Powtarzanie zwykle nie jest przypadkowe, ale podyktowane konkretnymi liczbami. Potrójne powtórzenia są bardzo powszechne. Liczba trzy zawsze zawierała dodatkową miarę magii, co skutkowało częstym potrójnym powtórzeniem w zaklęciach, nawet gdy nie było to celowe.

W 1932 roku John Abbott powiedział o liczbie trzy:

„Zarówno hindusi, jak i muzułmanie wiążą ostateczność z liczbą trzy. Kiedy ostateczność jest pożądana, trzy jest celowo wybierane jako granica, ale kiedy ostateczność oznacza katastrofę, trzy staje się liczbą, której należy unikać... Wszystko, co muzułmanin powiedział lub zrobił trzy razy, zyskuje sankcję prawną, *tre dafah shari*. Trzykrotnie wypowiada *tilak*, czyli deklarację rozwodową; panna młoda trzykrotnie potwierdza, że przyjęła pana młodego, *ijāb kabul*. W celu przywołania błogosławieństwa Boga, ręce unosi się trzy razy po modlitwie; trzy recytacje wersetu koranicznego, *Kul Huvallah*, są równe jednej recytacji całego Koranu”⁵².

Autor *Alicji w Krainie Czarów*, Charles Lutwidge Dodgson (1832–1898), który pisał pod pseudonimem Lewis Carroll, użył magii trzech w swoim nonsensownym poemacie *Wyprawa na żmirtacza*:

„»Właśnie to jest miejsce na
złośliwość!« krzyknął Dzwonnik,
Gdy ostrożnie wysadzał załogę;

52 J. Abbott, *The Keys of Power*, Londyn, 1932, s. 285.

Podtrzymując każdego mężczyznę
na szczycie przyływu
Palcem wplecionym we włosy.

»Właśnie to jest miejsce na złośliwość!
Powiedziałem to dwa razy:
To samo w sobie powinno zachęcić załogę.
Właśnie to jest miejsce na złośliwość!
Powiedziałem to trzy razy:
To, co mówię ci trzy razy, jest prawdą»⁵³.

Istnieją dwa miejsca, w których powtarzanie jest stale stosowane i oba wiążą się z magią, chociaż magia w tych aspektach ludzkiego życia zwykle nie jest rozpoznawana ani zrozumiana. Jednym z nich są rymowanki i bajki. Dzieci uwielbiają powtarzanie. Powtarzając coś, nabiera to znaczenia i zostaje wyryte w pamięci. Rymowanki i bajki pokazują małym dzieciom podstawowe problemy życiowe, jednocześnie zapewniając je, że te problemy można rozwiązać.

Innym aspektem codziennego życia, w którym powtarzanie jest stale stosowane, są popularne piosenki. Wiele z naszych najukochańszych znanych piosenek składa się z niewielu elementów poza powtórzeniem. Ta sama fraza będzie powtarzana w kółko, a dzięki temu powtórzeniu nabiera dziwnego rodzaju mocy, nawet jeśli dokładne znaczenie frazy może pozostać nieuchwytnie dla słuchacza, który będzie odtwarzał piosenkę wiele razy, próbując nadać sens tej postrzeganej, ale niejasnej mocy i znaczeniu. Efekt powtórzenia przekonuje słuchacza, że w piosence musi być ukryta tajna wiadomość, ponieważ słowa mają tak wielką moc,

53 L. Carroll, *Wyprawa na zmirlacza i inne wiersze męka w ośmiu konwulsjach*, Londyn, 1876, s. 3.

a mimo to nie przekazują żadnego wyraźnego sensu. To jest moc powtórzenia.

Przykład użycia powtórzenia występuje w następującym zaklęciu z Chaldei, starożytnego królestwa w południowej Mezopotamii, które rozkwitało od IX do VI wieku p.n.e. Jest ono skierowane do boga słońca, a jego celem jest zdjęcie „zakazu” lub klątwy z domu mówiącego i z ziemi, w której mieszka. Klątwa prawdopodobnie przybrała formę choroby, którą słońce ma moc wypalić. Przytoczę fragment, który najlepiej ilustruje użycie powtórzenia.

„O Boże słońca, stań nieruchomo
i wysłuchaj mnie!

Pokonaj imię złego zakazu,
który został stworzony,
czy to zakaz mojego ojca, czy zakaz
mojego rodzica, czy zakaz siedmiu
gałęzi domu mojego ojca,
czy zakaz mojej rodziny i moich niewolników,
czy zakaz moich wolno
urodzonych kobiet i konkubin,
czy zakaz zmarłych i żywych,
czy zakaz dorosłych i osesków,
czy zakaz mojego ojca i tego,
kto moim ojcem nie jest.

Dla ojca i matki wypowiadam zaklęcie;
i dla brata i dziecka wypowiadam zaklęcie.

Dla przyjaciela i sąsiada wypowiadam
zaklęcie, dla robotnika i rzemieślnika
wypowiadam zaklęcie.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Donald Tyson jest badaczem okultyzmu i doświadczonym magiem. Napisał ponad tuzin książek na temat zachodnich tradycji ezoterycznych. Swoją uwagę skupił przede wszystkim na Tarocie oraz szeroko rozumianej duchowości człowieka. Mieszka w Nowej Szkocji w Kanadzie.

**Czy wiedziałeś,
że odpowiednie słowa i intonacja głosu
mogą wzmocnić twoje rytuały?
Chciałbyś polepszyć
swoje praktyki duchowe
i nauczyć się nowych zaklęć?**

Słowa mocy zajmują szczególne miejsce w świecie magii i szeroko rozumianej ezoteryki. Odpowiednio sformułowane inkantacje połączone z kontrolą oddechu w znaczący sposób mogą wzmocnić twoje czary i moce magiczne. Stosując się do porad Autora, stworzysz własne zaklęcia ochronne, które staną się twoją tarczą przed negatywnymi energiami, klątwami i urokami. Co więcej, w krótkim czasie zauważysz u siebie znaczącą poprawę nastroju, wyostrzony umysł, zwiększony poziom energii życiowej i poprawę relacji z najbliższymi. Ponadto rozbudzisz w sobie wrodzoną moc wibrujących słów oraz poznasz zaklęcia na miłość, dobrobyt czy ochronę.

Poznaj tajemną sztukę mocy głosu i oddechu!

Patroni:

